

Heringova teliska

Tato stránka je navržena na smazání

Důvod: Copyvio

Pokud se smazáním nesouhlasíte, odstraňte šablonu {{Smazat}} ze tohoto článku a na diskusní stránce objasněte své stanovisko.

Heringova tělíska nebo neurosekreční tělíska jsou struktury nacházející se v zadní hypofýze. Představují terminální konec axonů z hypothalamu a v těchto místech jsou dočasně uloženy hormony. Jsou to neurosekreční terminály.

Antidiuretický hormon (ADH) a **oxytocin** jsou uloženy v heringovom telisku, ale nejsou uloženy současně ve stejném

Kromě toho každé Heringovo tělísko obsahuje také ATP a určitý typ neurofyzinu. Neurofyziny jsou vazebné proteiny, které jsou dvou typů: neurofyzin I a neurofyzin II, které se váží na oxytocin a ADH. Neurofyzin a jeho hormon se stávají komplexem považovaným za jeden protein a uložený v neurohypofýze. Po stimulaci hypothalamem uvolňují sekreční granule uložené hormony do krevního řečiště. Vlákná ze supraoptických jader zabezpečují sekreci ADH; paraventriculární jádra zabezpečují sekreci oxytocinu.[3]

Tuto anatomickou strukturu poprvé popsal Percy Theodore Herring v roce 1908.